

Arrest

nr. 230 385 van 17 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.- C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische etnie en een christen te zijn. U woonde uw hele leven in Al Qurna. Uw vader, B.S. D. O., overleed in 2007 aan een nierfalen.

U verliet Irak op 29 juli 2015 samen met uw moeder, W. S. (CGVS X); O.V. X), en uw broer, H.O. (CGVS X); O.V. X). Uw moeder, met u ten laste, en uw broer deden op 31 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming (VIB) in België.

Ze beweerden dat uw broer in Irak een geheime relatie had gehad met een meisje, S.. U, uw broer en uw moeder zouden hierom vervolgd worden door de stam van S. en uw eigen stam. U was op het moment van dit VIB nog minderjarig, maar had in het kader van het VIB van uw moeder een persoonlijk onderhoud op 11 april 2017.

Op 28 juli 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreffende de asielaanvragen van uw moeder en uw broer. Er werd namelijk geen geloof gehecht aan de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten. De veiligheidssituatie in uw regio van herkomst noopte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 15 juni 2018.

Op 10 september 2018 dient u uw eigen VIB in. U verklaart zich te hebben bekeerd tot het Christendom. Sinds 2016 kwamen uw oom, die reeds langere tijd in Nederland woont en zich in 2012 bekeerde, en A. R., een missionaris, u, uw broer en uw moeder les geven over het Christendom. U liet zich op 22 juli 2018 gelijktijdig met uw moeder en uw broer dopen in de Perzische Kerk "Kores" in Nederland. U vreest omwille van uw bekering in Irak te worden gedood door uw familie of andere Irakezen. U vreest ook door uw stam en de Al Maliki stam vervolgd te worden omwille van de geheime relatie die uw broer in 2015 had met S. M. Uw moeder en uw broer dienden ongeveer gelijktijdig een eerste volgend verzoek om internationale bescherming (VVIB), waarbij zij ook een vrees omwille van hun bekering tot het Christendom aanhalen.

Ter staving van uw VIB legt u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs (origineel), uw doopcertificaat (origineel), het doopcertificaat van uw oom H. (kopie), het rijbewijs van H. (kopie), de eerste pagina van het paspoort van H. (kopie), een DVD met video's van uw doopceremonie, documenten van de kerk in Morlanwelz (originelen) en een kaartje van een bedelaar (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan de oprechtheid van uw bekering tot het Christendom. Ten eerste is het opvallend dat u niets over uw bekeringsproces hebt verteld toen u een persoonlijk onderhoud had in het kader van het VIB dat door uw moeder mede in uw naam werd ingediend, hoewel u zich toen reeds zou hebben bekeerd. U vermeldde tijdens dat persoonlijk onderhoud, op 11 april 2017, helemaal niets over een mogelijke bekering tot het Christendom, of zelfs over twijfels betreffende uw geloof als moslima (notities persoonlijk onderhoud – NPO - van N.O. in 15/22705). U haalde op geen enkel moment een vrees aan betreffende een mogelijke bekering. Nochtans zou u reeds begonnen zijn met uw bekeringsproces in 2016, vóór het persoonlijk onderhoud dat u deed in 2017. U zou reeds in 2016 – vóór het persoonlijk onderhoud - via uw oom lessen over het Christendom gevolgd hebben en zou zich al proberen te laten dopen hebben. U stelde 100 procent zeker te zijn dat u zich wou bekeren (NPO, p. 7). U beweert dus dat u ten tijde van deze eerste verzoeken voor zichzelf al had uitgemaakt dat u het christelijk geloof beleed, maar liet het na hier tijdens de procedure over te vermelden. Uw verklaring hiervoor is dat u toen geen bewijzen had van uw bekering (NPO, p. 7). U kreeg tijdens het persoonlijk onderhoud dat u in 2017 aflegde, in het kader van het VIB dat uw moeder in haar en uw naam indiende, echter ruimschoots de kans om alle elementen van uw vrees ten aanzien van Irak te vermelden (zie o.a. NPO N.O. in 15/22705, p. 15). U vermeldde bovendien tijdens dit persoonlijk onderhoud in 2017 wel kort dat u om naar school te gaan in België uw hoofddoek moest uitdoen en een kruis dragen, en dat uw moeder hiermee akkoord was gegaan omdat het voor haar belangrijker was dat u zich goed voelde door te studeren dan een hoofddoek te dragen (NPO N.O. in

15/22705, p. 14). U sprak toen dus wel over uw onderwijs als moslima in een christelijke school, maar ook dit was voor u klaarblijkelijk geen aanleiding om te vermelden dat u zich ook had bekeerd. Dat u in 2017 niets over uw bekering hebt gezegd, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Het valt trouwens op dat de beslissing van de RvV betreffende het VIB van uw moeder en uw broer werd betekend op 19 juni 2018, en dat jullie zich een maand later, op 22 juli 2018, lieten dopen. Het feit dat uw moeder en broer niets over een bekering zeiden bij de RvV, maar jullie zich wel zeer kort na de beslissing van de RvV lieten dopen, zijn duidelijke aanwijzingen dat uw bekering ingegeven is door opportunistische motieven betreffende uw verblijfsstatus in België.

U vermeldde trouwens bij het persoonlijk onderhoud in 2017 uw oom H. en vertelde over de redenen waarom hij in Nederland woont (NPO N.O. in 15/22705, p. 2), maar liet na de vermelden dat hij christen was en een belangrijke rol in uw leven speelde door u te introduceren tot uw nieuwe godsdienst. U beweert dat u hier toen niets over zei omdat het eerste VIB van uw familie niets te maken had met het Christendom en er ook niet gevraagd was naar de religie van H. (NPO, p. 7). Het feit dat u ten tijde van het eerste VIB van uw moeder en broer helemaal niets hebt vermeld over de religie van uw oom is echter een bijkomende aanwijzing van de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over het feit dat u reeds ten tijde van het eerste VIB religieuze lessen volgde bij hem. Indien u toen werkelijk reeds van uw oom lessen kreeg over het Christendom, zou u het logischerwijze niet hebben nagelaten zijn religie tijdens het persoonlijk onderhoud te vermelden.

Het valt trouwens op dat u op zeer korte termijn zou beslist hebben om zich te bekeren. U oom vertelde u begin 2016 over het Christendom en in mei of juni 2016 nam u reeds de definitieve beslissing zich tot het Christendom te bekeren (NPO, p. 8). Dat u een dergelijke ingrijpende beslissing, die een grote impact heeft op uw relatie met uw eigen gemeenschap, op een dergelijke korte termijn neemt is weinig aannemelijk. U wordt hiernaar gevraagd en verwijst naar de verschillende cultuur en levensstijl van België ten aanzien van Irak, o.a. betreffende de positie van de vrouw, die u snel zouden hebben doen besluiten zich te bekeren. De verschillen tussen België en Irak zouden volgens u zelfs iemand op één seconde of één dag kunnen doen besluiten Christen te worden (NPO, p. 10). Hoewel het logisch is dat het verschil in levensstijl tussen België en Irak snel vragen bij u opriep, betekent dat niet dat het aannemelijk is dat u daarom op enkele maanden zou besluiten uw eigen religie volledig achter zich te laten.

Uw zeer beperkte kennis van het Christendom bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw bekering. Hoewel u reeds sinds 2016 lessen volgt over het Christendom ontdekte u pas op de dag van uw doop in juli 2018, dat er een verschil is tussen de katholieke en de protestantse stekking in het Christendom en dat H. protestants is (NPO, p. 9). Men zou toch kunnen verwachten dat –als het om een oprechte bekering gaat– men u vanuit deze kerkgemeenschap vóór uw doop uitleg zou hebben gegeven over de stekking van de kerk. U beschouwt zichzelf nu als protestants christen, maar ontwijkt de vraag of uw moeder en broer ook protestants zijn door te zeggen dat u zelf niet hebt gekozen protestants te zijn en geen probleem hebt met andere stromingen in het Christendom (NPO, p. 9). Hoewel u zichzelf als protestants beschouwt en u dus een bewuste keuze tussen het Katholicisme en het Protestantisme lijkt te hebben gemaakt, kan u ondanks het feit dat de vraag drie keer werd gesteld, niet zeggen wat dan de verschillen tussen deze twee stekkingen zijn (NPO, p. 10-11).

De kennis die u wel hebt van het Christendom, komt ingestudeerd over. Zo vermeldt u spontaan dat een derde van de wereldbevolking en 126 van de 190 landen in de wereld Christen is. U komt ook af met een vreemde stelling, met name dat 20 % van de wereldbevolking moslim is en dat 80% van hen niets weet van de Islam (NPO, p. 8). U somt ook een heleboel Christelijke feesten op met hun officiële benaming (NPO, p. 13), maar weet er niet veel over en hebt ze ook niet gevierd. U weet duidelijk niet wat deze feesten concreet inhouden. Gevraagd naar één van de feesten die u noemt, Al Qiyame en die volgens betrekking heeft op de herrijzenis van Jezus, weet u niet hoe het wordt gevierd of wanneer het valt (NPO, p. 15). In verband de christelijke feesten die u al zou hebben gevierd tijdens de toch al drie jaar dat u zich als christen beweert te beschouwen, vermeldt u enkel nieuwjaar op 1 januari, dat volgens u de geboorteperiode van Jezus is, en dat door u met een Syrische familie gevierd werd omdat u ziek was en niet naar de kerk kon gaan. U hebt dus nog geen enkel christelijk feest meegevierd in de kerk. Gevraagd naar het feest dat Kerstmis heet verklaart u dit wel te kennen en zou het dit feest zijn dat op 1 januari valt. De geboorte van Jezus wordt dan gevierd, maar u weet niet op welke dag precies. U weet alleen dat er dan verlof is en later voor Carnaval ook; maar voegt meteen toe dat u geen data of uitleg over deze feesten kan geven omwille van de taalbarrière. U gebruikt de taalbarrière ook als excuus om te verklaren waarom uw kennis van Carnaval zich beperkt tot het feit dat het een soort festival is van elkaar vergeven en liefde geven (NPO, p. 14).

U weet blijkbaar niet dat Carnaval de periode vlak voor de vastenperiode is, een vastenperiode waar u op een ander moment tijdens het persoonlijk onderhoud zelf over begint te vertellen en deze vergelijkt met de Ramadan, maar waarvan u de data niet kent en deze ook een lengte van 50 in plaats van 40 dagen toedicht (NPO, p. 9). U vermeldt ook een periode met eieren, maar u kent de naam van dat feest niet en weet ook niet wat de betekenis van dat feest is (NPO, p. 13). Wanneer er even later naar Pasen wordt gevraagd, zegt u dat dit in april of mei is maar u weet niet wat het is (NPO, p. 15). Uw verklaringen over christelijke feesten zijn dus vaag en incorrect. Wanneer er u op het einde van het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u wel hebt beseft dat dat feest met eieren Pasen is, verklaart u dat u dat wel weet en dat u alle feestdagen hebt opgesomd maar dat u de details niet kent, maar wel de namen hebt gezegd (NPO, p. 21). U benadrukt dus de theoretische kennis die u hebt van het Christendom, maar deze kan absoluut niet vergoelijken dat u geen verband kan leggen tussen de namen van Christelijke feesten die u hebt gestudeerd en de concrete wijze waarop deze feesten gevierd worden.

Ook over het leven van Jezus blijkt u niet veel te weten. U weet, zoals hiervoor besproken, niet op welke dag hij geboren werd, wel dat dit in de periode van Kerstmis is die volgens u op 1 januari valt (NPO, p. 14). Volgens u is Jezus nooit gedoopt, of u hebt het althans nooit gevraagd. Van Johannes de Doper beweert u alleen de naam ooit te hebben gehoord. Jezus is volgens u herrezen op 1 april, maar daar bent u niet zeker van. Daar 1 april de dag van uw persoonlijk onderhoud was, werd er gevraagd of het dan een christelijke feestdag was die dag, waarop u ontwijkend antwoordt dat de leraar op school had gezegd dat het de hele maand verlof is voor "het heiligdom van de christenen". U weet dat Jezus 33 jaar oud was toen hij werd gekruisigd maar u weet niet in welk jaar dit was, enkel dat het duizenden jaren geleden was. Waarom en door wie hij werd gekruisigd weet u niet. U geeft een vage uitleg over het krijgen van vergiffenis en de verdediging van de mensen, en mensen die tegen de nieuwe religie waren. Wie die mensen waren weet u niet (NPO, p. 18-19). Uit deze verklaringen blijkt dat u zelfs geen basiskennis over het leven van Jezus bezit. U weet niet dat hij werd geboren op kerstdag zelf, dat op 25 december wordt gevierd, en dat hij in de Jordaan werd gedoopt door Johannes de Doper. U weet niet dat Jezus is herrezen op Pasen en dat Pasen elk jaar op een andere datum in de lente valt. U weet niet dat Jezus logischerwijze in het jaar 33 werd gekruisigd door Joodse leiders. Deze feiten betreffen zeer elementaire gebeurtenissen uit het leven van Jezus, geen obscure details. Dat het u aan dergelijke basiskennis ontbreekt, draagt verder bij aan de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde bekering. U blijkt tijdens het persoonlijk onderhoud zelf te beseffen dat uw kennis niet toereikend is en probeerde spontaan uw onwetendheid te verantwoorden door te verklaren dat u nog meer het Christendom moet studeren, maar eerst de taal moet beheersen (NPO, p. 19).

U haalt ook boeken aan die u leest, waaronder "het heilige boek en de Bijbel". In het heilige boek staan volgens u heilige versjes en in de Bijbel staat de uitleg van die versjes, die worden verteld door de leerlingen van Jezus. Of het om het Oude en het Nieuwe Testament gaat weet u niet, want u kent het verschil daartussen niet, een hiaat in uw kennis dat u alweer probeert te steken op het feit dat u geen Frans kent (NPO, p. 19). Een gebrek aan taalkennis kan uw gebrekkige kennis echter niet verontschuldigen, daar er over het Christendom zeker voldoende bronnen in het Arabisch te vinden zijn. Uw reactie op deze vaststelling beperkt zich tot het beweren dat er maar één persoon is die Arabisch spreekt in uw omgeving, de Tunesiër die u niet verstaat (zie infra) (NPO, p. 19). Deze uitleg houdt echter geen steek daar u beweert lessen over het Christendom te hebben gekregen van twee Irakezen, H. en A.R., die u naar Arabische bronnen zouden hebben moeten kunnen verwijzen.

Uw verklaringen over uw beleving van uw nieuw geloof kunnen evenmin overtuigen. U hebt zich niet echt verdiept in de rituelen van uw doop daar u zich niet meer herinnert wat u precies op het moment van uw doop moest zeggen en ook niet weet waarom er water wordt gebruikt bij de doop. Van één van de schijnbare sleutelpersonen van uw doop, die uw schouder tijdens het ritueel vast heeft en sprak tijdens het doopritueel, weet u niet wie hij is. U omschrijft hem enkel als de link tussen u en de priester (NPO, p. 17-18). U gaat regelmatig naar een katholieke kerk in Morlanwelz, maar weet niet hoe deze heet. Straffer nog, u weet niet hoe de verantwoordelijke van de kerk heet die u daar telkens naartoe zou brengen en weet ook niet welke functie hij uitoefent in de kerk. U kent ook de naam van de priester in de kerk niet (NPO, p. 11). U vertelt over een ronde "biscuit" die u in de kerk krijgt, dat in water wordt gedoopt en die u dan moet opeten. Wanneer er u gevraagd wordt of u misschien een hostie bedoelt antwoordt u bevestigend, en probeert u uw gebrekkige kennis weer af te schuiven op uw taalproblemen. U weet ook niet wat de symboliek van de hostie inhoudt, ook weer omdat u met de taalbarrière kampt in de kerk. U hebt daar wel om een tolk gevraagd maar ze brachten u een Tunesiër die u niet verstond (NPO, p. 12). Dat u niet weet dat de hostie het lichaam van Christus symboliseert wijst duidelijk op uw compleet gebrek aan begrip van of interesse in de kerkvieringen die u bijwoont.

Dat u dergelijke onwetendheid probeert te steken op uw gebrek aan taalkennis verontschuldigt uw onwetendheid niet, daar u naar de kerk gaat met Iraakse en Syrische families (NPO, p. 12) en deze mensen u ook meer uitleg zouden kunnen geven. U leest in de kerk de gebeden die u op een papier krijgt mee, maar u verstaat niet alles wat u leest (NPO, p. 15). U bidt in het Frans, een taal die u niet echt beheerst, en nooit in het Arabisch (NPO, p. 16). U voert dus de rituelen uit, maar heeft eigenlijk geen idee wat ze betekenen. Het is echter perfect mogelijk de christelijke gebeden in het Arabisch te doen en tenminste te weten wat u zegt, temeer daar u lessen over het Christendom kreeg van twee Iraakezen, uw oom en A.R., een missionaris. Het feit dat u lessen kreeg van uw oom betekent voor u echter niet dat jullie zouden hebben leren bidden in een taal die voor u begrijpelijk is, enkel dat u een kaars moest aansteken en vergiffenis en hulp aan God vragen (NPO, p. 16). Het valt trouwens op dat u verklaart dat de priester in de kerk in eerste instantie u de hostie weigerde en dat u pas een hostie mocht ontvangen nadat u uw doopattest had voorgelegd (NPO, p. 12). Deze twijfel van de priester over uw religie bevestigt uw gebrek aan integratie in de christelijke gemeenschap in Morlanwelz.

U legt trouwens een papiertje neer van de kerk waar u gaat waaruit duidelijk blijkt dat u absoluut niet op de hoogte brengt van personen en gebeurtenissen in de kerk in Morlanwelz. Het papiertje is namelijk een oproep van een bedelaar(ster) om geld te doneren. Het document houdt duidelijk geen enkel verband met een viering in de kerk. Volgens u kreeg u het een week voor Kerstmis van een vrouwelijke verantwoordelijke van de kerk samen met een ander document, en wordt men op dat papiertje proficiat gewenst. Het betreft volgens u ook de voorbereiding van een feest waarop men eten ging brengen om te vieren (NPO, p. 19). Het neerleggen van dit papier –dat geen enkel verband houdt met de kerk – staat verder dat u niet werkelijk betrokken bent bij de religieuze gemeenschap in Morlanwelz.

Aanvullend dient er ook nog op gewezen te worden dat u verklaart sinds uw doop nooit meer uw hoofddoek te dragen (NPO, p. 10), maar dat u op de foto die bij DVZ getrokken werd op het moment van het indienen van uw VIB op 10 september 2018 wel nog een hoofddoek op hebt. U wordt hiermee geconfronteerd en legt hierover verklaringen af die bezwaarlijk geloofwaardig kunnen worden genoemd. U beweert namelijk dat u bij DVZ aankwam met een sjaal over uw schouders en dat ze u zeiden dat u deze mocht op uw hoofd dragen, waarna u dit deed en de foto werd getrokken. Nadien zou u hebben gezegd dat u eigenlijk normaal gezien niet gesluierd bent, waarna ze een foto zonder de sjaal zouden hebben getrokken, die ze dan nadien niet voor uw dossier hebben gebruikt (NPO, p. 20). Deze uitleg kan niet overtuigen. Deze foto en verklaringen vormen bijkomende aanwijzingen dat u zich niet werkelijk hebt bekeerd tot het Christendom en zichzelf eigenlijk nog steeds als moslima beschouwt.

U verklaart trouwens sinds vier maanden een relatie te hebben met een Christen die u hebt leren kennen in het opvangcentrum. U weet echter enkel zijn voornaam, niet zijn achternaam en u weet ook niet uit welk land hij komt, enkel dat hij uit Afrika afkomstig is (NPO, p. 5-6). Deze gebrekkige verklaringen doen niet vermoeden dat u werkelijk een standvastige relatie hebt met iemand van de christelijke religie.

Het CGVS is er omwille van het bovenstaande van overtuigd dat u zich niet hebt laten dopen omwille van een door innerlijke motieven ingegeven bekering, maar wel omdat u met uw bekering hoopt een internationale beschermingsstatus te verkrijgen. Uit uw verklaringen spreekt trouwens deze onderliggende utilitaire benadering van uw bekering. U vroeg namelijk in verschillende kerken om zich te laten dopen, maar ze weigerden eerst omdat u het Christendom niet voldoende had bestudeerd. U liet zich uiteindelijk dopen in een protestantse kerk, maar kent ten tijde van het persoonlijk onderhoud zelfs de naam van deze kerk niet meer (NPO, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt dus dat u op zoek was naar een kerk die akkoord ging om u te dopen, maar dat u geenszins tot een kerkgemeenschap behoort. Het feit dat verschillende kerken weigerden om u te dopen, is ook een aanwijzing dat de geestelijken in deze kerken er niet van overtuigd waren dat u werkelijk een bekeringsproces had doormaakt. U bent bovendien incoherent over uw bezoeken aan verschillende kerken, want later in het persoonlijk onderhoud vermeldt u dat slechts éénmaal een kerk had bezocht voor u zich liet dopen (NPO, p. 17). U vermeldt ook steeds het belang van het kunnen “bewijzen” van uw bekering. Zo verklaart u regelmatig naar de kerk te gaan, maar dat u er niet elke keer “een attest van vraagt”(NPO, p. 3). Zoals eerder aangehaald, verklaart u ook uw bekering niet te hebben vermeld ten tijde van uw eerste VIB, omdat u er toch geen bewijzen van had. De toon van uw verklaringen verradt het opportunistische karakter van uw bekering. U refereert telkens naar uw geloof als iets waar u bewijzen van moet verzamelen voor de asiendiensten, niet als een innerlijk proces dat u hebt beleefd.

Er dient aanvullend opgemerkt te worden dat het niet geloofwaardig is dat iemand in Irak op de hoogte is van uw bekering, en dat zij u – onafgezien van het feit dat uw bekering onoprecht is - hierom zouden vervolgen. De beslissing betreffende het eerste volgend verzoek van uw moeder vermeldt hierover het volgende:

“Er dient aanvullend opgemerkt te worden dat het niet geloofwaardig is dat iemand in Irak op de hoogte is van uw bekering, en dat zij u – onafgezien van het feit dat uw bekering onoprecht is - hierom zouden vervolgen. Uw verklaringen over de manier waarop ze er in Irak zouden zijn achter gekomen dat u bekeerd bent, zijn namelijk niet aannemelijk. U zou aan uw moeder hebben verteld dat u bekeerd bent, die het aan de rest van de familie zou verder hebben verteld. Uw moeder reageerde op het nieuws van uw bekering nochtans meteen door te stellen dat u bij terugkeer naar Irak zou vermoord worden (NPO, p. 6), dus ze wist dat u een risico liep door uw bekering. Dat uw moeder haar dochter en kleinkinderen bewust in gevaar zou brengen door rond te gaan bazuinen dat jullie zich bekeerd hebben, is niet aannemelijk. Geconfronteerd met deze vaststelling, ontwijkt u eerst de vraag door naast de kwestie te antwoorden. Wanneer er wordt aangedrongen op een antwoord, zegt u enkel dat het in de aard van de Irakezen zit om alles te gaan rondvertellen en dat u het niet erg vindt omdat u zich veilig voelt met uw godsdienst (NPO, p. 7), wat niet verklaart waarom uw moeder op een onlogische manier, die haar eigen kind en kleinkinderen in gevaar brengt, zou handelen. Daarenboven verklaart uw zoon dat het mogelijk is dat uw moeder verder heeft zitten vertellen over jullie bekering, maar niet zeker (NPO 15/22709Z, p. 3). U blijft trouwens volhouden dat de ooms van uw kinderen jullie ook willen vervolgen omwille van de verboden relatie van uw zoon (NPO, p. 6). Dit probleem is ongeloofwaardig en dit werd bevestigd door de RvV. U zei in verband met dit probleem vorige keer overigens dat uw moeder u had aangeraden aan niemand te zeggen dat u zich in België bevond met uw kinderen, omdat dit gevaarlijk kon zijn (NPO 11 april 2017, p. 2. Dat u volhoudt dat de familie van uw kinderen jullie wil vervolgen, en dat u het ene moment zegt dat uw moeder hierdoor zelfs niet wil dat u aan iemand laat weten in welk land u zich bevindt, en nu dat uw moeder aan de mensen die jullie volgens u vervolgen is gaan zeggen dat jullie zich hebben bekeerd, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Naast het feit dat uw moeder anderen in Irak zou hebben geïnformeerd over uw bekering, verklaart u ook dat uw doopceremonie ook online te bekijken is. Deze zou namelijk op de youtube-account van de Kores kerk zijn gepubliceerd (NPO, p. 7). Dat iemand in Irak die u kent per toeval op deze video zou stuiten, is echter niet waarschijnlijk, aangezien zij hiervoor spontaan de youtube-pagina van de kerk zouden moeten bezoeken. ”

Bijkomstig wijst het CGVS het feit dat ook de bekeringen van uw moeder en uw broer niet geloofwaardig worden bevonden. Jullie zouden gelijktijdig en gezamenlijk het bekeringsproces hebben doormaakt (zie NPO 15/22705Z, p. 10-11) en hoewel elk VIB individueel wordt behandeld, draagt de individuele ongeloofwaardigheid van de bekering van uw familieleden bij aan het gebrek aan geloofwaardigheid van uw eigen bekering.

Uit bovenstaande volgt de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bekering tot het Christendom, noch aan feit dat iemand in Irak zou denken dat u werkelijk bekeerd bent.

De door u aangehaalde bekering niet bijgevolg niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw doopcertificaat en de video's van uw doop kunnen enkel staven dat u formeel hebt deelgenomen aan een doopceremonie, iets wat het CGVS niet betwist. Ze vormen geen bewijs dat u zich werkelijk hebt bekeerd tot het Christendom. Het papiertje dat u neerlegt vormt eerder een aanwijzing van de ongeloofwaardigheid van uw bekering, dan dat het kan overtuigen dat u Christen bent geworden. De documenten van de kerk in Morlanwelz zijn folders met gezangen en gebeden. Deze documenten zijn voor iedereen beschikbaar en kunnen geenszins staven dat u werkelijk actief hebt deelgenomen aan christelijke vieringen. Het doopcertificaat van H. staat enkel dat hij zich heeft laten dopen, niet dat u of zelfs hij werkelijk overtuigd christen is. Zijn rijbewijs en identiteitskaart kunnen enkel zijn verblijf in Nederland staven.

De vrees die u aanhaalt in verband met de geheime relatie die uw broer in 2015 zou hebben gehad werd ten tijde van het eerste VIB van uw moeder en broer niet geloofwaardig bevonden en dit is bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (zie arresten 205 355 en 205 356 van 15 juni 2018). Deze vrees kan dus evenmin tot een toekenning van een internationale beschermingsstatus leiden. Dient hierbij ook nog te worden opgemerkt dat u bij uw huidige VIB bij de DVZ vermeldde dat uw broer met S. betrappt werd terwijl ze aan het bellen waren, en tijdens uw onderhoud op het CGVS zei dat ze betrappt werden terwijl ze seks met elkaar hadden (NPO, p. 6).

Gewezen op deze incoherentie verklaart u bij DVZ niet goed geconcentreerd te zijn geweest en probeert u de schuld op de tolk bij DVZ te schuiven (NPO, p. 6), wat niet volstaat als uitleg voor uw tegengestelde verklaringen. Deze tegenstrijdigheid bevestigt enkel wederom de ongeloofwaardigheid van de problemen die u en uw familie in 2015 beweren te hebben gekend.

De feiten die u aanhaalt kunnen bijgevolg geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.*

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al- Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het enig middel wordt geput uit "schending van Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève. Artikelen 48/3 §2, §4, §5 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 62 van de Vreemdelingenwet. Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 9 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid. het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid".

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"[...] In het geval van terugkeer in Irak zal Verzoekster als Christen geïdoleerd worden door groeperingen van islamitische strekking. Volgens de UNHCR, de leden van de christelijke geloofsgemeenschap dienen te worden beschouwd als een risicoprofiel.

[...] Het is duidelijk dat Mevrouw O., bekeerd tot het christendom, is in dit geval.

Ze was moslim van sjiiitische strekking. Ze heeft zich bekeerd en is gedoopt."

Verzoekster verwijst naar de principes inzake vrees voor vervolging omwille van religie.

Verder verwijst verzoekster naar landeninformatie over moslims die zich bekeren tot het christendom.

Verzoekster verwijst naar de principes inzake het voordeel van de twijfel.

Inzake de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet stelt verzoekster dat verweerder de complexiteit van de veiligheidssituatie erkent en wijst ze op haar profiel van bekeerde naar het christendom.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de

middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoekster omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing een schending vormt van artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en rechtspleging voor het CGVS. Deze schending wordt niet nuttig aangevoerd.

2.2.3. Verzoekster beroept zich op een vrees voor vervolging omwille van haar bekering tot het christendom.

Verzoekster gaat echter volledig voorbij aan de omstandige motivering waaruit blijkt dat haar bekering niet geloofwaardig is omdat:

- verzoekster niets over haar bekeringsproces vertelde toen ze een persoonlijk onderhoud had in het kader van het VIB dat door haar moeder mede in haar naam werd ingediend en dit terwijl ze zich toen reeds zou hebben bekeerd;
- verzoekster bij het persoonlijk onderhoud in 2017 over haar oom H. vertelde en over de redenen waarom hij in Nederland woont maar naliet te vermelden dat hij christen was en een belangrijke rol in haar leven speelde door haar te introduceren tot een nieuwe godsdienst;
- het niet aannemelijk is dat verzoekster een dergelijke ingrijpende beslissing, die een grote impact heeft op haar relatie met haar eigen gemeenschap, op een zeer korte termijn neemt;
- verzoekster een zeer beperkte kennis heeft van het Christendom en het verschil tussen Katholicisme en het Protestantisme niet kan duiden;
- verzoeksters kennis over het Christendom ingestudeerd overkomt;
- verzoekster nog geen enkel christelijk feest heeft meegevierd in de kerk;
- verzoeksters verklaringen over christelijke feesten vaag en incorrect zijn;
- verzoekster geen basiskennis heeft over het leven van Jezus;
- een gebrek aan taalkennis haar gebrekkige kennis niet kan verontschuldigen;
- verzoeksters verklaringen over de beleving van haar nieuw geloof niet overtuigen;
- uit het bijgebrachte papiertje van de kerk waar zij gaat duidelijk blijkt dat ze niet op de hoogte is van personen en gebeurtenissen in de kerk;
- verzoekster op de foto die bij DVZ genomen werd op het moment van het indienen van haar VIB op 10 september 2018 nog een hoofddoek draagt;
- haar gebrekkige verklaringen niet laten vermoeden dat ze werkelijk een relatie heeft met iemand van de christelijke religie;
- verschillende kerken weigerden verzoekster te dopen wat een aanwijzing is dat de geestelijken in deze kerken er niet van overtuigd waren dat zij werkelijk een bekeringsproces had dooremaakt;
- het niet geloofwaardig is dat iemand in Irak op de hoogte is van haar (niet-bewezen) bekering;
- de neergelegde documenten de voormelde vaststellingen niet wijzigen.

De voormelde vaststellingen en onderliggende motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien deze vaststellingen op generlei wijze ook maar enigszins worden weerlegd, blijven ze onverminderd overeind.

Ingevolge het voorgaande blijkt dan ook dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat ze zich bekeerde tot het christendom, laat staan dat ze als christene zou kunnen worden gepercipieerd.

Aangezien verzoekster niet geloofwaardig is inzake haar bekering kan ze uit deze niet-aangetoonde bekering evenmin een gegronde vrees voor vervolging putten.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij de voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Omwille van de hogerstaande motivering kan verzoekster zich niet beroepen op haar (ongeloofwaardig christelijk) "*bijzonder profiel*".

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen de opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

Verzoekster brengt ook geen informatie aan die de beoordeling van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, en meer bepaald de provincie Basra, door verweerder kan weerleggen. Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in haar hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS